

TATĂ, A SOSIT CEASUL

Îți mulțumesc, frate Joseph. Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc,
Îți mulțumim pentru Domnul Isus și pentru harul pe care L-ai
avut pentru noi,
căci pe când eram păcătoși, Hristos a murit în locul nostru să
ne sfințească,
pe noi, niște oameni neevlavioși, și să ne aducă înapoi în
părtășie cu Tine,
prin împăcarea realizată de propriul Său sânge, la Calvar,
unde S-a jertfit de
bună voie pentru noi toți.

Tată, ajută-ne să
mergem și să împărtășim și altora binecuvântările pe care ni
le-ai dăruit.
Ajută-ne să Te cunoaștem mai bine, prin strângerea noastră
împreună din
după-amiaza aceasta, pentru că Te rugăm în Numele lui Hristos.
Amin.

Așezați-vă.

Mă bucur că pot să-l
văd din nou pe pastorul James Jones, gazda noastră, și pe
fratele Spindale. L-am
văzut și pe fratele Sothmann din Canada și pe mulți alți
prieteni dragi.

Cu siguranță, este un mare privilegiu că pot vorbi în fața unui popor atât de ospitalier, alături de care nădăjduiesc să trăiesc o veșnicie în slavă. Mă bucur mult pentru că astăzi am privilegiul de a vorbi și de a avea părtășie cu voi, în jurul Cuvântului lui Dumnezeu.

Aseară am petrecut un timp minunat în Domnul, Duhul Sfânt turnând cu adevărat binecuvântările Sale peste noi într-un mod minunat, iar în seara aceasta vom avea un rând de rugăciune de modă veche, așa cum obișnuiam să avem cu ani în urmă.

Acum voi vorbi din Cuvânt, iar deseară o voi face din nou. Noi așteptăm ca Domnul să vindece cât mai mulți bolnavi și suferinzi. Se vor da și numere de rugăciune, astfel încât să chemăm cât mai mulți și ca să se poată păstra ordinea.

Deci, dacă aveți pe cineva drag care are nevoie de rugăciune și credeți că prin punerea mâinilor Puterea de vindecare a lui Dumnezeu îi va ridica, aduceți-i aici în seara aceasta, căci îi așteptăm în rând.

Aș vrea să-l rog pe fratele Joseph să pregătească un text pentru mine. Mie tocmai

mi-a venit în
gând un text din Scriptură și anume, **2 Cronici 18.22-27.**

Îl rog pe fratele să citească textul, iar voi
puteți să-l urmăriți dacă vreți.

Fie ca Domnul să
adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului.

**„Și acum, iată că
Domnul a pus un duh de minciună în gura prorocilor tăi care
sunt de față. Dar
Domnul a vorbit rău împotriva ta.”**

**Atunci Zedechia, fiul
lui Chenaana, apropiindu-se, a lovit pe Mica peste obraz, și a
zis: „Pe
ce drum a ieșit duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?”**

**Mica a răspuns: „Vei
vedea în ziua când vei umbla, din odaie în odaie, ca să te
ascunzi.”**

**Împăratul lui Israel
a zis: „Luați pe Mica, și duceți-l la Amon,
căpetenia cetății, și la Ioas, fiul împăratului.**

**Și spuneți: „Așa
vorbește împăratul: „Băgați pe omul acesta
în temniță, și hrăniți-l cu pâinea și cu apa întristării, până**

*mă voi întoarce
în pace.”*

*Și Mica a zis: „Dacă
te vei întoarce în pace, n-a vorbit Domnul prin mine!” Apoi a
mai zis: „Voi,
toate popoarele, auziți!”*

Acum, voi merge în **Ioan 17.1**, de unde voi
citi un singur verset:

*„După ce a vorbit
astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: „Tată, a
sosit ceasul!” (v. 1).*

Fie ca Domnul să
adauge binecuvântările Sale la Cuvântul citit.

Am folosit textul din
Vechiul Testament ca o bază pentru textul citit din Noul
Testament și îl rog pe
Domnul să ne dea și un titlu la textul citit.

Timpul la care se
referă textul citit din Vechiul Testament este un timp
cutremurător. În Iuda
domnea Iosafat, în timp ce peste Israel era Ahab, căci era o
vreme în care
iudeii și israeliții erau împărțiți.

De fiecare dată când
ne împărțim, și noi ne putem aștepta la necazuri, de aceea,
este nevoie să fim
uniți ca să putem rezista.

Iosafat era un om
bun, un om drept, care a avut câteva suișuri și o mulțime de
exemple, așa cum
avem și noi astăzi.

Astfel, a văzut cum
Dumnezeu a fost cu tatăl său, Așa, atunci când acesta L-a
slujit cu
credincioșie, dar când s-a încăpățânat
și nu L-a mai slujit cu același devotament, Dumnezeu s-a
depărtat de el.

Fraților, indiferent
cât de mult vă iubește Domnul, sau cât de mult Îl iubiți voi
pe El, dacă nu-L
slujiți și nu I vă mai închinați, puteți să vă așteptați să
înceapă necazurile.

Așa s-a întâmplat și
cu David, despre care Dumnezeu spusese că este un om după
inima Sa. Când a
procedat greșit, Dumnezeu a trebuit să-l pedepsească, așa că a
secerat ce a
semănat.

Nouă, El nu ne-a spus
niciodată că suntem după inima Sa, așa că în mod sigur va

trebui să culegem ce
am semănat.

Biblia spune că Asa,
tatăl lui Iosafat, s-a îmbolnăvit de picioare, așa că avea
dureri foarte mari.
Cu toate acestea, el s-a încăpățânat și nu l-a rugat pe Domnul
să-l vindece, ci
a căutat ajutorul doctorilor, iar în final a murit.

Vedeți? El nu a vrut
să-l întrebe pe Domnul, pentru că era prea încăpățânat. A
ajuns într-un punct
unde a început să asculte tot felul de puncte de vedere
moderne și nu a crezut
că Domnul îl vindecă, așa că nu s-a dus să-I ceară sfatul în
această problemă.

Asa s-a gândit:

„Desigur, doctorii mei pot să mă ajute, de aceea nu mai este
nevoie să apelez
la altcineva.” Și Biblia spune că el a alunecat de pe cale,
apoi a murit și a
fost pus în mormântul părinților săi. (2 Cronici 16.7-14).

În locul lui, a
domnit fiul său, Iosafat, care a avut un bun exemplu din care
a putut vedea ce
se întâmplă când un om umblă cu Dumnezeu și pentru El, și ce
se întâmplă când
omul Îi întoarce spatele.

Iosafat a putut vedea
că atunci când omul umblă cu Dumnezeu, și Dumnezeu umblă cu
acel om; dar când
omul îl părăsește, atunci și Dumnezeu îl părăsește și-l lasă
s-o scoată singur
la capăt.

Eu nu am încercat
niciodată să mă încred în propria mea înțelepciune, pentru că
nu am niciuna.
Desigur, dacă aș avea înțelepciune, probabil că m-aș baza pe
ea, dar Domnul a
găsit cu cale că este mai potrivit să n-o am, așa că în toate
lucrurile mă
încred în El. Și cred că ar fi mai bine, dacă noi toți am
încerca să facem
aceasta, nu credeți?

Nu mai lăsați
propriile voastre păreri, ci odihniți-vă numai pe „Așa
vorbește Domnul”; nu încercați
să raționați, căci aceasta nu se poate raționa. Mai mult, dacă
ați putea
raționa și să vedeți exact cum vor fi lucrurile, atunci nu ar
mai fi nevoie de
credință, pentru că credința este o încredințare în lucrurile
care nu se văd.
Este ceva ce nu se vede cu ochiul firesc, și doar cu cel
duhovnicesc. Acesta
este Dumnezeu din lăuntrul vostru, care vede propriul Său
Cuvânt
manifestându-se.

Tu nu poți pătrunde

aceste lucruri cu rațiunea ta, nu există nicio cale de a face aceasta, pentru că Dumnezeu nu poate fi înțeles, deoarece El este dincolo de orice raționament; El este Dumnezeu, iar noi luăm doar ceea ce a vorbit El și numim cuvintele Lui, Adevărul.

Știind că particip la această minunată părtășie, m-am tot gândit cum să le vorbesc acestor oameni, pentru că mulți dintre ei sunt vorbitori mai buni ca mine, în ceea ce privește Scriptura.

Da, acest lucru este sigur, și anume că aici sunt bărbați alături de care eu mă simt foarte mic, dar pentru că ne-am asociat, aș vrea să vă împărtășesc și punctul meu de vedere și totodată să-i avertizez pe cei care refuză să umble pe cărarea lui Dumnezeu; pe calea rânduită de El pentru noi.

Deci în timpul amintit în textul citit, Ahab era împăratul lui Israel și știm că era un om foarte indiferent.

Noi avem și astăzi astfel de oameni, pe care i-aș putea numi credincioși de graniță. Ei merg oriunde și sunt bătuți de vânt în toate părțile. Cred că

astăzi i se spune

„umblare în misiunea”, dar adevărul este că din orice parte suflă vântul, ei sunt gata să-și întindă pânzele și să meargă acolo.

Fraților, Biblia nu

vrea ca noi să fim așa, ci ne vrea statornici, de neclintit, întotdeauna să dăm peste și să avem pânzele direcționate exact spre Calvar, iar dacă vântul suflă contrar, este o cale de a naviga.

Dacă vă vine în față,

voi să navigați direct în acel vânt. Așa este. Noi să avem cârma pusă direct spre Calvar și nu contează din ce parte suflă vântul; orice ar fi, noi să privim spre Calvar.

Chiar dacă este

opoziție, chiar dacă vremea este așa cum este, noi să privim totuși către Calvar, căci așa procedează adevăratul credincios. Dacă vom proceda așa, nu vom mai fi purtați de orice vânt de învățătură, ci vom avea un singur curs de navigație și aceasta este: drept la Calvar.

Eu cred că aceasta a

vrut să spună Dumnezeu când a vorbit prin Iuda și a zis:

„Aceștia sunt niște

nori fără apă, mânați încioace și încolo de vânturi, niște stele rătăcitoari...”
(1Ioan 12b-13b), care rătăcesc încioace și încolo.

Acest lucru nu este bun, de aceea nu ar trebui să procedăm așa.

Când un creștin este născut în Împărăția lui Dumnezeu, dragostea lui, viața lui, totul este așezat pe Hristos; Dacă însă este „prea deștept” și nu veghează, el va pune totul pe seama educației și se va duce spre o teologie rece și formală, sau către o interpretare a unor cuvinte din greacă.

Cu câțva timp în urmă, m-am întâlnit cu cineva care mi-a zis: „Billy, tocmai am învățat un anumit cuvânt grecesc și de cinci ani încerc să-i deslușesc adevăratul sens. O, când îl voi găsi, va fi o adevărată binecuvântare!”

„Vrei să spui că de cinci ani ai învățat un singur cuvânt grecesc?”

„Da.”

„Păi, prin harul lui Dumnezeu, în cinci ani eu am câștigat un milion de suflete

pentru Hristos, fără
să știu niciun cuvânt grecesc.”

Vedeți, nu este vorba
de ce știi, ci pe Cine știi. Desigur. Și trebuie să știi că El
este Viața.

Necazul este că noi
pierdem atâta timp cu aceste lucruri care sunt doar niște
prostii. Poate că nu
este potrivit cuvântul „prostii”, dar adevărul este că nu ne
folosește la
nimic, iar în timpul pierdut cu ele, ai putea foarte bine, să-
L cunoști pe El.

Dacă persoana care
s-a centrat pe Hristos, este puțin nervoasă sau emotivă, dacă
nu veghezi asupra
ei, va cădea pe partea fanatismului, devenind unul care merge
încotro bate
vântul. Oriunde va auzi gălăgie, va alerga și el, dar voi să
nu fiți așa,
pentru că noi toți trebuie să fim centrați pe Hristos și numai
pe El.

Priviți la Mielul lui
Dumnezeu și veți trăi.

Așadar, Iosafat a
putut să vadă că atunci când tatăl său a privit spre Dumnezeu,
El l-a
binecuvântat. El l-a văzut și pe acel Ahab, care i-a întors

spatele lui

Dumnezeu, pentru că nevasta lui nu a vrut să meargă la biserică joi seara, știți voi. Astfel, a devenit un căldicel, un nehotărât, unul care bătea drumurile.

Fraților, dacă eu

n-aș fi crezut în Hristos, atunci aș fi foarte categoric împotriva Lui, și cred că aș fi fost împotriva Lui, în inima mea, dacă nu aș fi crezut și nu m-aș fi manifestat ca atare, El m-ar fi respectat mai mult decât dacă aș fi fost un nehotărât, purtat încioace și încolo de orice vânt. Așa este.

Dacă vă căsătoriți cu

o tânără care nu este prea frumoasă, dar în schimb e o doamnă adevărată, care stă la locul ei, desigur, o veți respecta mai mult decât dacă ar fi o femeie frumoasă, dar care ar umbla aiurea.

Orice bărbat care are

un gram de bărbăție în el, o va respecta pe aceea care este sinceră și credincioasă.

Tot așa, dacă noi

suntem creștini, trebuie să dăm dovadă de toată sinceritatea și respectul față de Domnul Isus Hristos, căci dacă nu facem aceasta și nici nu credem, nu are rost să mai ezităm, ci să lăsăm lumea să știe unde stăm. Da,

acesta ar fi cel
mai bun lucru. De ce spun aceasta?

Pentru că va veni
timpul când biserica va ajunge într-un punct în care fiecare
mădular al ei va
trebui să ia o decizie: ori pentru Hristos, ori împotriva Lui,
iar atunci
întreaga lume va ști cum stai.

Mie nu-mi place deloc
când cineva vine la mine, mă bate pe umăr și-mi spune:

„Frate Branham, eu
chiar te iubesc!” Oh, îmi spune aceasta, deși este conștient
că eu știu
altceva. Eu știu bine că nu este adevărat ce spune, pentru că
mărturia duhului
lui nu se potrivește cu faptele lui, iar când văd aceasta, eu
îmi pierd tot
respectul pentru acea persoană.

Îmi place să văd un
om care-mi spune sincer: „Uite ce este, eu nu sunt de acord cu
tine, în
privința aceasta.” Ei bine, acela este sincer.

În ce-l privește pe
Ahab, el nu era așa. Odată, el a dorit să-L slujească pe
Domnul, dar nevasta
lui a vrut altceva, așa că el a ascultat-o, i-a urmat
sfaturile și i-a ucis pe

toți prorocii Domnului, făcând multe alte lucruri rele.

Vedeți, Dumnezeu nu poate face niciodată ceva cu un astfel de om, cu un nehotărât, care este când sus, când jos; când înăuntru, când afară. El nu a putut folosi nici în timpul acela, o astfel de persoană, și nu o poate folosi nici astăzi.

Deci, Iosafat a văzut rezultatele unei asemenea vieți; a văzut ce s-a întâmplat când tatăl său L-a slujit pe Dumnezeu, și a văzut ce s-a întâmplat când nu L-a mai slujit, și a luat totul în considerare.

El avea în inimă dorința sinceră de a-L sluji pe Domnul, de aceea s-a agățat de lucrurile pe care le făcuse și tatăl lui, David, la început.

Îmi place cuvântul acesta „la început”. Cu alte cuvinte, Iosafat s-a întors la piatra de hotar și a curățit liniile.

Ar fi bine dacă și penticostalii s-ar întoarce la vechea piatră de hotar.

Ar fi bine ca noi toți să ne întoarcem înapoi, la vechea piatră de hotar și să

ne curățim
liniile.

Cred că majoritatea
celor prezenți sunt pentecostali, de aceea, mă întreb ce s-ar
fi întâmplat dacă
biserica s-ar fi întors înapoi, la vechea piatră de hotar? Voi
tot vorbiți
despre o adevărată curățire, dar va fi cu siguranța una.

Câți din voi știu că
acesta este adevărul? Păi, sigur că da. Cu siguranță va fi o
transformare. Dacă
ne vom întoarce înapoi, la piatra de hotar, oamenii se vor
purta altfel, se vor
îmbrăca altfel, vor vorbi altfel; cu alte cuvinte, biserica va
fi într-un totul
diferită.

Deci Dumnezeu l-a
binecuvântat pe Iosafat, și nu doar pe el, ci va binecuvânta
pe oricine se va
întoarce la piatra de hotar a Bibliei și va trăi conform ei,
și nu după o
teologie sau ceva făcut de mâna omului. Dacă cineva va lua
adevărata învățătură
a Bibliei și va merge după piatra de hotar, atunci și Dumnezeu
va merge cu el.

Și când Dumnezeu a
început să-l binecuvânteze pe Iosafat, primul lucru care s-a
văzut, era că a
început să propășească. Astfel, și-a construit toate acele

întărituri, pentru
ca cei netăiați împrejur să nu poată intra.

De aceasta au nevoie
și bisericile de astăzi: de o întăritură a învățaturii
vechiului timp
apostolic, astfel încât acești căldicei și formalști, acești
oameni care sunt
„înăuntru și afară” sau „sus și jos”, să nu mai intre în
biserica noastră.

Ce pot spune? Că este
adevărat; că am permis prea multe lucruri să se strecoare
înăuntru, fraților,
prea multe lucruri și am părăsit piatra de hotar, slăbind
Biserica. Vedeți?
Prin aceasta, acum avem de toate în ea. Așa este.

Avem tot felul de
ismuri și alte lucruri de felul acesta, iar cauza este că nu
ne-am întărit prin
Cuvânt.

Astăzi am luat
dejunul cu fratele duPlesis și cu fratele Joseph și am
discutat despre minunile
făcute în străinătate, despre trezirile din lumea întreagă și
despre călătoria
misionară pe care intenționez s-o fac în jurul lumii, în
fiecare oraș important
al lumii, unde aș vrea să stau măcar câteva seri în fiecare.

Ei spuneau: „Dacă nu știi ce urmărești, nu știi de ce te-ai dus acolo!”

Vedeți, este ca și cum aș avea un glonte în mână... V-am povestit despre cartușul acela vestit, care are o mare putere de penetrare de la o anumită distanță, și o viteză de peste o mie de picioare pe secundă. Desigur, cartușul este bun, dar ce poți face cu el dacă-l ții în mână și nu ai o pușcă? Nu-ți va fi de niciun folos.

Deci aceasta este problema: noi trebuie să urmărim ceva; trebuie să avem o întăritură; trebuie să avem biserica pusă în rânduală, mărșăluind înainte pe un mare front. Până ajungem însă acolo, ne pierdem timpul.

Este adevărat că găsim câteva locuri aici și câteva dincolo, dar altfel ar fi dacă am face cu toții un front comun și dacă am fi un grup neîmpărțit.

De exemplu, dacă în armată cei din Kentucky ar trage în cei din Hosierii, iar Hosieriii ar trage în cei din Kentucky, dacă cei din Illinois ar trage în cei din Missouri și invers, desigur armata vrășmașă ar spune: „Lăsați-i să se lupte și să se omoare între ei!”, dar dacă toți am fi una, vrășmașul ar trebui să-și ia

tălpășița.

La fel va fi și când
marea oștire a lui Dumnezeu se va uni sub un singur stindard,
sub călăuzirea
Duhului Sfânt și va înainta ca mare Biserică a Dumnezeului
celui Viu, atunci
vrășmașul își va lua tălpășița. Da, el va trebui s-o facă.

Fraților, Biblia este
exemplul nostru.

Astfel, dacă
observați, după ce Dumnezeu l-a binecuvântat pe acest mare
bărbat, pe Iosafat,
a avut propășire și totul i-a mers bine, iar într-o zi s-a
hotărât să-i facă o
vizită vecinului său, Ahab, iar în timp ce se afla pe drum, s-
a gândit:

„Desigur, vom avea
părtășie acolo!”, dar vedeți, chiar acolo a greșit el, pentru
că uleiul nu se
amestecă niciodată cu apa, (Așa este) și nici credinciosul nu
se va amesteca
niciodată cu necredința. Tu trebuie să fii ori de o parte, ori
de cealaltă;
trebuie să ai o poziție și să rămâi pe ea.

O, iar când a ajuns
la Ahab, vai, ce primire i s-a făcut! Împăratul Israelului a
junghiat imediat

vite și oi și a dat un mare ospăț în cinstea musafirului său.

Vedeți? Acesta este felul în care vine vrășmașul.

Așa a venit și la voi, surorilor. Astfel, când a venit la biserică o femeie care avea părul tăiat și era machiată, voi ați bătut-o cu mâna pe umăr în loc s-o corectați, așa încât acel duh s-a strecurat încet, încet înăuntru, iar acum toată biserica acceptă aceste lucruri. Așa este. O, dar nu permiteți să vă prindă!

Vedeți, noi avem nevoie de o operație.

Apoi, soțul ei, care nu este destul de bărbat, o lasă să facă aceasta, prin aceasta dovedind că e un slăbănog, când ar trebui să fie capul familiei.

Da, astăzi întreaga națiune este prinsă de acest curent, astfel încât America nu mai este America de altădată; nu mai este o națiune creștină, ci e o națiune a femeilor. Astfel, micuțele „Izabele” umblă pe stradă vopsite peste tot, iar bărbații cad în genunchi înaintea lor. Așa este. Eu știu că vă rănesc prin ceea ce spun, dar

acesta este adevărul. Și este o singură ieșire: avem nevoie de o operație.

Hollywood-ul a cuprins întreaga lume, dar nu numai lumea, ci și Biserica Penticostală. Ce s-a întâmplat? Noi nu am ridicat întărituri împotriva acestor lucruri, iar păstorul, fiind prea slăbănog, le-a permis oamenilor să meargă cu aceste lucruri.

Așa este. Dacă ați fi vorbit împotriva acestor lucruri și dacă întreaga biserică, asemeni unei oștiri unite, ar fi luat poziție împotriva lor, ar fi încetat cu mult timp în urmă și nu v-ar fi contaminat.

Acum, însă fiecare face ce vrea: libertate pentru femei. Astfel, fiind libere să facă ce vor, femeile poartă acele haine vulgare și umblă pe stradă ca niște... Dați-mi voie să vă spun, însă ceva doamnelor: eu vă iubesc și nu am nimic împotriva voastră, deci nu sunt aici ca să vă critic, dar știu că în ziua judecății va trebui să răspund înaintea lui Dumnezeu dacă am știut că procedați greșit și nu v-am avertizat. Dacă vă rănesc prin ceea ce spun, vreau să știți că sângele este spălat de pe mâinile mele.

Isus a spus că „*oricine se uită la o femeie, ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.*”

(Matei 5.28). Știați aceasta?

Dacă vă îmbrăcați sexy, indiferent cât de modest credeți că este, și mergeți așa pe stradă, iar vreun păcătos se uită la voi și vă pofteste, în ziua judecății veți fi acuzate de curvie cu acel bărbat. De ce? Pentru că l-ați făcut să vă dorească. Voi v-ați prezentat așa în fața lui, deci sunteți socotite vinovate.

Indiferent cât de pline de virtute sau de pure sau de neprihănite ați trăit, veți fi vinovate înaintea lui Dumnezeu de comiterea curviei cu acel păcătos; vă va privi ca și când ați înfăptuit acel act. Așa a spus Isus.

Fraților, acestea nu sunt vorbe în vânt, ci este adevărul; este ceea ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu, care este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri.

Nu știu cum va aprecia păstorul vostru aceste cuvinte, dar eu vă spun surorilor, în ziua judecății eu va trebui să răspund înaintea lui Dumnezeu dacă nu vă spun aceste lucruri ca să vă corecți.

Mie nu-mi pasă cât de mulți sunt aceia care susțin libertatea femeilor: aceasta este o doctrină a diavolului; o libertate dată de el, nu de Biblie. Așa este.

Voi ați văzut ce s-a întâmplat în vechea Roma, din cauza femeilor; ați văzut ce s-a întâmplat în Grecia; ați văzut ce s-a întâmplat în coloniile romane și mai ales, ce s-a întâmplat în biserica creștină atunci când femeile au început să se poarte ca lumea.

Voi cunoașteți istoria, iar dacă nu, ar fi bine ca păstorul vostru să vă învețe acele lucruri, căci atunci veți vedea ce s-a întâmplat în fiecare epocă și unde a ajuns acum Biserica Penticostală.

Fraților, este timpul să se tragă linia, să se facă o întăritură și să se predice Cuvântul, căci aveți exemplul, așa cum l-a avut și Iosafat.

Hai deți deci, să tragem linie, să ne îndreptăm și să umblăm cum s-ar cuveni să umble un bărbat și o femeie.

Acuma, un bărbat

îmbrăcat cu hainele lui, nu poate arăta ca o femeie, este adevărat?

Eu am fost numit un urâtor al femeilor, dar nu sunt, dimpotrivă, cred că femeia este minunată. Da, iubesc femeile, dar vreau să devină fiice ale lui Dumnezeu, așa că trebuie să se poarte ca atare. Același lucru este valabil și pentru bărbați: și noi trebuie să ne purtăm ca atare.

Și eu vă întreb: ce se întâmplă cu voi, fraților? De ce nu spuneți adevărul cu privire la aceste lucruri, când citiți Biblia și știți bine că ea învață aceasta? Haideți să trecem la treabă; haideți să fim ori pentru Dumnezeu, ori împotriva.

Când răspunde Dumnezeu cel mai mult? Atunci când suntem creștini adevărați, sau când nu suntem?

Păi, dacă s-ar ridica acum mișcarea lui John Wesley, ar condamna această generație penticostală, din pricina încălcării sfințeniei. Voi știți că așa este.

John Wesley a fost mult mai respectuos în învățăturile lui și în biserica lui de

modă veche, decât
am fost vreodată noi, pentecostalii. Acesta este adevărul.

Ei au făcut lucruri
despre care noi nu știm nimic, iar Dumnezeu i-a onorat și i-a
binecuvântat,
pentru că au umblat drepti înaintea Lui. Așa este. Noi știm că
acesta este un
exemplu pentru noi.

Priviți-l pe Iosafat:
când s-a dus și a avut părtășie cu Ahab, a dat de necaz.

Același lucru este
valabil și pentru voi: când acceptați să aveți părtășie cu
lumea, să nu uitați
că „este un iepure în stiva cu lemne.”

Când noi, fetelor
pentecostale, acceptați să ieșiți în oraș cu acei băieți care
fumează, beau și
spun: „Dragă, mă voi duce la biserică după ce mă căsătoresc cu
tine”, să știți
că minte. Dacă te iubește și Îl iubește pe Domnul, va merge
chiar atunci la
biserică. Așa este.

Și voi, tinerilor,
care umblați cu aceste Izabele vopsite, n-ar trebui să faceți
aceasta. Rușine
păstorilor care nu vor să spună aceste lucruri în bisericile
lor!

Noi suntem chemați
afară din lume, suntem chemați să fim oameni deosebiți,
sfințiți pentru Domnul
Dumnezeul lui Israel. Da, domnilor, noi știm care sunt
pietrele de hotar, căci
sunt scrise în Biblie, însă necazul este că suntem prea ușor
clătinați, ne târâm
și trage lumea după noi.

Biblia spune că
Diavolul va aduce aceste lucruri în timpul din urmă, și exact
așa face.

Ahab a făcut un ospăț
mare, la care l-a invitat și pe Iosafat să ia parte. Desigur,
el a avut un
motiv pentru care a făcut aceasta, și anume, știa bine că
Iosafat era un bărbat
puternic și vestit, așa că i-a zis: „Haide să ne unim oștile
și să fim una,
apoi ne vom sui împotriva Ramotului din Galaad, ca să-l batem
pe dușman, căci
pământul acela ne aparține nouă. Ajută-ne să mergem să-l luăm
înapoi.” Era un
lacom.

Și aici este punctul
în care a greșit Iosafat. Totuși, fiind un om duhovnicesc, i-a
zis lui Ahab: „*Voi
merge cu tine, dar mai întâi să-L întrebăm pe Domnul.*”

Acesta este un lucru
bun: Rugați-vă și întrebați-L pe Domnul în tot ce vreți să

faceți.

Și Ahab i-a răspuns:

„Bine, vom face cum spui, căci acolo jos, am un seminar cu cei mai buni proroci care există. Sunt bărbații cei mai educați și mai deștepți din țară, căci am avut grijă să le sponsorizez personal seminarul. Îi vom, chema deci, pe cei mai buni dintre ei.”

Astfel, s-au dus și

i-au adus pe cei mai buni învățați, în total 400 de bărbați. Oh, și eu pot să-l văd pe împărat și pe toți ceilalți, mergând exact ca și astăzi. Orice zice împăratul și episcopul se face întocmai. Voi știți. Tot ce spune supraveghetorul general, fac cu toții.

Cu o mână în buzunar,

voi știți, Ahab s-a adresat acelor proroci: „Domnilor, ce ziceți, să mă sui în Ramotul din Galaad sau să renunț?”

Imediat unul dintre

ei s-a întors spre ceilalți și le-a zis: „Știți ce înseamnă aceasta? De acolo ne primim tichetele de masă, așa că dacă nu-i vorbim pe plac, ne va excomunica și cu asta nu vom mai avea asta și cealaltă și nu ne va mai susține nimeni.

Vai, ce cred că ar trebui să fim foarte atenți ce-i spunem.”

„Ce părere ai despre
aceasta, pastore?”

„Știu și eu? Cred că
ar trebui să facem așa. Da, da, cred că e mai bine așa, dar ce
va spune
administratorul?”

„O, nu-i nicio
problemă, căci el trece peste Cuvânt! Cred că ar trebui să-i
vorbit de bine
împăratului. Să-i spunem: „O, aceasta este cea mai mare
organizație! Nu mai
este alta ca ea”, pentru că noi suntem singurii în măsură ca
să spunem ceva cu
privire la problema ridicată.”

Astfel, după ce s-au
sfătuit, au venit cu toți, într-un singur acord și i-au zis
împăratului: „O,
Domnul a spus: „Suie-te, căci voi fi cu tine!”

Încântat, Ahab s-a
întors spre Iosafat și i-a zis: „Ai văzut? O, sigur că ne vom
sui!”

Dar în inima acelu
om duhovnicesc era Ceva...

Fraților, indiferent
cât de mulți sunt cei care spun „da”, dacă este contrar

Cuvântului, să nu
credeți!

Iosafat l-a întrebat
pe Ahab: „Câți oameni sunt acolo?”

„Patru sute”, a
răspuns acesta. „Toți sunt studenți la seminar; sunt oameni
mari, și iată că
într-un acord, au venit și mi-au dat dreptul, ceea ce înseamnă
că vom învinge.”

„Este bine, dar nu
mai aveți niciun alt proroc?”

„Bine, dar ce-ți mai
trebuie încă unul? Aici sunt 400 din cei mai buni, deci, cu ce
ar fi mai
diferit dacă am mai chema încă unul, când cei 400 au spus
„Da”?”

„Totuși, nu mai este
încă unul?”

„Ba da, un
holly-rollers acolo jos.”

Da, era un
holly-roller, unul pus deoparte. Și Ahab a zis: „Da, mai este
unul, dar pe

acela îl urăsc pentru că mă calcă tot timpul pe bătătură.”

Vedeți? Mica îl cam
certa.

Ahab a mai spus: „Am
să-ți spun clar, înainte ca să-l chem, că îl urăsc pentru că
tot timpul îmi
vorbește numai de rău.”

Păi, ce altceva putea
spune Mica, dacă Cuvântul vorbea împotriva lui?

Mă înțelegeți acum?
Cum aş putea sta liniştit când văd femeile creştine vopsite?
Cum să stau
liniştit când văd slăbiciunea bisericii creştine și când
Cuvântul vorbește
împotriva ei? Sigur, Cuvântul este împotriva.

Mie nu-mi pasă ce
spune păstorul, căci dacă Cuvântul spune așa, atunci haideți
să stăm pe Cuvânt.

O, dar cum și-au dat
toți ceilalți consimțământul, spunând că poate să meargă!

„O, este în ordine,
nu se va întâmpla nimic rău!”, dar Mica posedă Adevărul.

Aceasta dorim și noi,
fraților: Adevărul.

Chiar dacă Cuvântul
rănește, taie împrejur, sau orice ar face, noi vrem Adevărul,
pentru că este
scris:

*„Dacă rămâneți în
Cuvântul Meu...veți cunoaște Adevărul și Adevărul vă va face
slobozi.”*

(Ioan 8.31b-32). Amin. O, desigur!

Vreau să observați că
înainte ca Mica să ajungă în fața împăratului, ei au trimis un
comitet să se
întâlnească cu el, iar aceștia i-au spus:

„Uite ce e, Mica.
Toți băieții de la seminarul teologic sunt acolo și fiecare i-
a spus
împăratului că poate merge și să facă ce vrea, de aceea, vrem
ca tu să nu spui
nimic contrar cu ceea ce au spus ei. El vrea ca toți să fim în
unitate, deci
vrem ca și tu să-i vorbești la fel împăratului.”

Dacă ar fi fost
conform Cuvântului, ar fi fost foarte bine, dar problema este
că era contrar
Cuvântului. Așa este.

Cam la fel se
întâmplă cu un păstor sau cu un evanghelist care trebuie să
meargă să țină o
adunare. Sper să nu luați ca o glumă ceea ce spun, căci aici
nu este loc pentru
glume.

El trebuie să meargă
într-o frumoasă biserică denominațională, așa că diaconii se
duc să se
întâlnească cu el pe tren și-i spun: „Tu ești evanghelistul
Cutare?”

„Da, eu sunt.” El
tocmai citea Biblia și își făcea câteva notițe, în timp ce
studia și se ruga.

„Noi am fost trimis
ca un comitet din partea bisericii și vrem să-ți spunem câteva
lucruri.”

„Desigur, spuneți-mi,
căci vreau să le aud, pentru că doresc să știu cum să mă
apropiu de biserică și
de oameni. Dorința mea este să fiu o binecuvântare pentru voi
toți, cât voi sta
acolo.”

Și ei continuă:

„Aceasta dorim și noi, dar ascultă-ne bine, evanghelistule. Să
nu spui nimic
despre cursele de cai, pentru că păstorul nostru pariază tot

timpul, și n-am
vrea să-l rănești prin cuvintele tale.

De obicei, evangheliștii
sunt ca niște mingi de foc, legându-se de jocurile pe care le
avem în biserică.

Societatea de Ajutorare a femeilor, obișnuiește ca după
adunarea de rugăciune
de joi seara, să se retragă la subsol și să joace cărți. Să nu
spui cumva ceva
împotrivă.”

Și ei îi vorbesc tot
așa, spunându-i ce nu are voie să amintească în vestirea lui,
așa că la un
moment dat îi întreabă:

„Atunci despre ce să
vorbesc?”

„Despre evrei, pentru
că avem doar unul în adunare.”

Vedeți, ei se tem de
adevăr, dar pe mine nu mă interesează că păstorul sau
altcineva este rănit,
acesta este Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, iar noi suntem
răspunzători pentru
felul în care îl predicăm. Aceasta e motivul pentru care
trebuie să spunem
adevărul, oricât de tare doare.

Și știți ceva? Când
s-au dus la Mica cu acele condiții, au greșit omul, căci el nu
era unul dintre
aceia care fac compromisuri ca să primească o ofertă mai bună.
O, nu, nu! El
era omul lui Dumnezeu.

Biblia nu spune, dar
probabil că ei au zis: „Dacă vei vorbi la fel ca cei de la
seminar, s-ar putea
să-ți dea și ție o diplomă de la Colegiul lor. Cu siguranță,
ar putea s-o facă,
dacă vei învăța să vorbești puțin mai gramatical. Mai mult, ai
putea deveni
unul dintre noi, dacă vei spune aceleași cuvinte ca ceilalți.”

O, da, ei mai fac și
astăzi aceasta! Sigur că da. Dar ce a spus micul holly-roller?

*„Voi spune doar
ce-mi va pune Dumnezeu pe buze.”* Amin.

Acesta este felul de
bărbat pe care trebuie să-l avem.

Nu-i de mirare că
Duhul Sfânt l-a avertizat pe Iosafat, în inima lui, zicându-i:

„Mai este încă unul,
iar acela îți va spune adevărul. Da, numai unul, dar acela va
fi cinstit cu

tine.”

Și după ce s-a rugat,
Mica a avut o vedenie. Iosafat s-a
așezat alături în fața celor 400 de predicatori, alături de
administratorul
șef, de episcopi și de toți ceilalți, care s-au adunat într-o
frumoasă
părtășie, mâncând friptură de miel și petrecând un timp
minunat.

Toți erau îmbrăcați
corect, cu gulerele albe în jurul gâtului, cu robele lor lungi
fluturând, și
așa mai departe.

Dar această
priveștițe nu l-a mulțumit pe omul lui Dumnezeu, în inima lui,
de aceea s-a
gândit că trebuie să fie ceva diferit de ceea ce vedea și
auzea, iar eu cred la
fel.

Aceasta îmi amintește
de Saul, care a încercat să-și pună haina sa ecleziastică pe
micuțul David, dar
aceasta nu se potrivește la un om al lui Dumnezeu. Asta-i tot.

El a spus: „*Luați
asta de pe mine, căci nu sunt obișnuit cu așa ceva.*”

Aceasta ne trebuie și nouă astăzi: să ne dăm jos hainele noastre ecleziastice și să ne îmbrăcăm în neprihănirea lui Isus Hristos; apoi, să vorbim nu cuvinte elevate despre care adunarea habar nu are ce înseamnă, ci să avem o vorbire simplă, pe înțelesul tuturor, pentru că ceea ce-i poate salva pe oameni, este predicarea clară și de modă veche. Acesta-i adevărul. Nu contează cât de direct este spus, e Cuvântul și asta-i tot; iar oamenii îl înțeleg. Vedeți? Noi nu suntem chiar atât de pricepuți în arta vorbirii, ci suntem mai de modă veche, sau ar trebui să fim așa. Acesta este motivul pentru care nu ne facem prea multe probleme în privința gramaticii, ci vorbim simplu, fără să folosim cuvinte mari.

Și ce s-a întâmplat în continuare?

Acei oameni cu clasă stăteau acolo, și dați-mi voie să vă spun ceva. Știți de unde vine „clasa”? De la Diavolul. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!” al Bibliei.

Clasa și pompa vin de la Diavolul.

Astfel, încă de la început, când Cain și Abel au venit la închinare, Cain a venit înaintea

Domnului cu clasă, pe când Abel a venit neprihănit și prin descoperire.

Acum priviți. Când a venit Cain, el a adus roadele câmpului: tot ce crește pe pământ. Astfel, și-a decorat altarul cu flori și cu toate celelalte, apoi s-a închinat lui Dumnezeu.

Acesta este tabloul adevărat al membrului firesc al bisericii de astăzi și a păstorului cu gândire firească, ce dorește ca biserica lui să fie pe o poziție mai înaltă decât toate celelalte biserici din oraș, cu scaune îmbrăcate în pluș și cu orgă de un milion de dolari. Dar lui Dumnezeu nu-i trebuie așa ceva.

Voi doriți să aveți toate acele lucruri în bisericile voastre și de aceea nu-i lăsați pe oameni în pace până nu-i sărăciți, ca să vă atingeți scopurile, în timp ce mii de păgâni mor fără să-L cunoască pe Hristos.

Este o rușine pentru creștinism. Desigur.

O, dacă ați ajunge măcar o dată acolo, ați înțelege despre ce vorbesc. Noi construim biserici de milioane de dolari, în timp ce 2/3 din lume nu a auzit

niciodată de Isus
Hristos.

Acum priviți. Fiind
sub ungera lui Satan, Cain a venit și a făcut un lucru mare
și cu clasă, dar
când a venit Abel, el nu a venit cu clasă, ci prin
descoperire.

Astfel, în Evrei
11.4, Biblia spune că: *„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu
o jertfă mai
bună decât Cain...”*

Singura cale prin
care a putut face aceasta, a fost credința. Credința în ce?
Credința în
Cuvântul lui Dumnezeu, căci El este singurul lucru în care
poți avea încredere

Dumnezeu i-a
descoperit lui Abel, că era vorba de sânge. Cain, a adus o
jertfă frumoasă, dar
nu-i era acoperită cu sânge; în schimb jertfa lui Abel nu era
frumoasă, dar era
acoperită cu sânge, conform cerinței Cuvântului lui Dumnezeu.

Acesta este motivul
pentru care Dumnezeu a primit-o: era conform cerinței
Cuvântului Său.

Astăzi este la fel:

Dumnezeu nu se uită la cât de mare este o biserică, nici la înălțimea ei, nici

la cât de frumos cântă corul, sau la câți oameni cu clasă o frecventează, nici

la cât de bine sunt îmbrăcați oamenii din ea. Nu, nu! El nu privește la așa

ceva, ci se uită după cineva care vine cu Sânge, prin descoperire, asemeni lui

Abel, care a auzit Cuvântul lui Dumnezeu și L-a crezut. O, și pentru că a avut

credință în Cuvântul lui Dumnezeu, El i-a descoperit voia Sa.

Vedeți? Aceasta este

calea pe care Dumnezeu primește pe cineva: să-L luăm pe Dumnezeu, pe Cuvânt,

prin descoperire fiind pe deplin încredințați că El își va ține promisiunea

dată.

Dumnezeu a spus că

Duhul Sfânt este bun pentru acest timp, iar aceasta este totul pentru mine.

Dacă a pus în Biserică Puterea Sa, ca să vindece bolnavii și să scoată dracii;

dacă a așezat în ea proroci, și a promis că aceste lucruri se vor întâmpla în

zilele din urmă, acesta este totul pentru mine; sunt mulțumit.

Dumnezeu a spus așa

și asta-i tot.

Fraților, haideți să

stăm cu Dumnezeu; să avem credință în Cuvântul Său și să-L urmăm cu toată credincioșia.

El i-a spus lui Cain:

„Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă;...” (Geneza 4.7). Sigur că da.

Cain este simbolul

credinciosului firesc de astăzi, care se gândește cam așa: „Mă voi alătura bisericii Cutare, pentru că este cea mai mare din Chicago și acolo merge Cutare și Cutare.”

Apoi, dacă citești în

Biblie, vezi că multe din lucrările despre care Isus a spus că vor fi în biserică: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”*, nu sunt.

Isus a spus că aceste

semne îi însoțesc pe cei ce cred, nu pe cei care poate cred, care poate vor

crede sau care vor crede un timp. El a spus clar: *„Aceste semne îi vor*

însoți pe cei ce cred.”, această făgăduință fiind valabilă pentru timpul

sfârșitului. Aș vrea să-mi dați pagina din Scriptură, unde scrie că El a luat

înapoi aceste lucruri. Nu scrie nicăieri, așa că dacă ar fi făcut-o, ți-ar fi

contrazis propriul Cuvânt. Vedeți în ce încurcătură ați intrat?

„Acele semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.” Acesta este semnul adevăraților credincioși; este dovada că El e în mijlocul lor, pentru că întotdeauna Dumnezeu Se descoperă prin aceste semne. Amin.

Desigur, dacă vezi că lumea începe să se strecoare în sânul unei asemenea biserici, ca slujitor al lui Dumnezeu, ești cuprins de indignare. Prin urmare, dacă este ceva greșit, haideți să scoatem acel lucru afară.

Îndepărtați-vă de starea căldicică sau de credincios pe jumătate, care spune o rugăciune micuță dimineața, o rugăciune micuță seara, apoi se bagă în pat, iar mâine o ia de la capăt. Nu-i de mirare că am devenit lumești; nu-i de mirare că lumea se furișează înăuntru. Care este cauza? Pentru că nu ne mai rugăm, nu ne mai luptăm și nu mai stăm înaintea lui Dumnezeu ca înainte. Da, astăzi nu se mai sapă adânc și nu mai este curățire, de aceea avem nevoie de o trezire de modă veche.

Necazul este că ne

amăgim singuri, zicând: „Noi suntem Adunarea lui Dumnezeu”, „Noi suntem pentecostali”, „Noi suntem unitarieni”, „Noi suntem trinitarieni” „Noi suntem asta sau cealaltă și nu avem nimic cu grupul acela.”

Acolo vă părăsește Duhul Sfânt. Da, chiar acolo. Când ajungeți în felul acesta, fraților, puteți foarte bine să mergeți la altar, căci acolo vă este locul. Așa este. Amin.

Așa se furișează lumea înăuntru, dar haideți să lăsăm toate acestea deoparte. Haideți să ne îndreptăm cu toată ființa noastră spre Hristos și să privim la El și numai la El. Amin. Haideți să avem părtășie unul cu celălalt în timp ce Sângele lui Hristos ne curățește de tot păcatul.

Fraților, dacă ar veni astăzi să-i pecetluiască pe cei fără greșală, pe cine ar pecetlui?

Dacă crezi că celălalt este greșit, nu uita că harul lui Dumnezeu este tot atât de real și pentru el ca și pentru tine.

Mie nu mi-ar plăcea să fiu însemnat astăzi, fie că am greșală sau nu, pentru că

nu mă încred în aceasta,
ci încrederea mea este în harul Domnului Isus Hristos care mă
trece peste. Tot
ce trebuie să fac eu, este să stau în harul Său. Nu aduc nimic
în mâinile mele;
nu am făcut nimic și nu am spus nimic care să nu valoreze
ceva...

Doamne, eu depind în
totul de Tine și numai de Tine. Dacă Te iubesc cu o inimă
sinceră, cu siguranța
voi umbla și voi face tot ce pot ca să
nu Te supăr; iar dacă totuși greșesc cu ceva, mă pocăiesc cât
pot de repede de
acel lucru.

Eu îmi iubesc soția,
iar dacă fac ceva rău față de ea, mă recunosc imediat, îi spun
că îmi pare rău
pentru fapta mea și mă corectez. Vedeți? Exact așa procedez și
față de Domnul
meu.

Eu n-aș vrea să-i fac
vreun rău, pentru nimic în lume, dar nici pe Domnul meu nu aș
vrea să-L rănesc
de milioane de ori mai mult decât pe soția mea.

Fraților, dacă Îl
iubiți pe Domnul, Îl veți respecta. Voi știți că acesta este
adevărul, dar ceea
ce ne trânteste jos, este teologia noastră. Astfel, spunem:

„O, dr. Cutare și
Cutare este un om cu clasă. Vorbește 2-3 limbi străine și face
asta și
cealaltă. A fost păstor la Cutare biserică mare. O, ar trebui
să-l auzi și tu
cum spune „Amin”. Este cel mai frumos.”

Am citit un articol
în care se scria despre un episcop care s-a rugat foarte
frumos într-o anumită
denominațiune.

La aceea s-a rugat
el, nu la Hristos. I-a trebuit o jumătate de pagină de ziar
să-și publice
rugăciunea, însă s-a rugat așa pentru acea denominațiune, ca
să facă impresie.
Vai, Doamne!

Și aceste lucruri au
apărut și între penticostali: „O, noi ne facem adunarea atât
de frumoasă ca să
arate bine.”

Sigur că da, iar apoi
ajungem ca și restul.

Este timpul să vă
scuturați de toate acestea. Ieșiți afară din aceste lucruri!

Cum rămâne cu

Sângele? Să nu vă treziți cumva că aduceți o jertfă ca a lui Cain!

Țineți Sângele peste voi. Nu contează cât de urâtă, de dură sau de stâlcită este vorbirea sau celelalte lucruri, țineți Sângele peste voi!

Aceasta este ceea ce ne trebuie: stați sub Sânge!

Din textul citit din Geneza, am văzut că Dumnezeu i-a dat o șansă și celui cu clasă, spunându-i: *„Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pândește la ușă...”* (Geneza 4.7). Vedeți?

„Acum tu ai văzut că jertfa lui am primit-o, în timp ce pe a ta am respins-o, dar dacă vei face bine, el va veni și va avea părtășie aici, iar semnele îi vor însoți pe cei ce cred. După cum vezi, Eu M-am ținut de Cuvânt și L-am legitimat printre oameni, așa că dacă vrei să faci bine, vino împreună cu ei. Vino să avem părtășie unul cu celălalt.”

Dar ce a făcut Cain?

Exact ceea ce fac urmașii lui astăzi: a căutat o cale de a-l scoate pe Abel în

afara ordinii. Așa este.

Nu te îngrijora,
frate, căci dacă ești un creștin adevărat, pielea ta va fi de
vânzare într-o
zi. Dar să nu-ți faci probleme.

Chiar și acum, tu
ești urât, disprețuit și respins din pricina Numelui Său.
Vedeți?

Domnul i-a zis lui
Cain: *„Dacă faci binele...”*, dar el a refuzat să facă bine și l-
a ucis
pe fratele lui. Întotdeauna cei cu clasă...

Dar indiferent câtă
clasă aveau toți acei predicatori care stăteau în fața celor
doi împărați, Mica
a spus ceea ce a văzut în vedenia pe care a primit-o. Astfel,
el a zis:

*„Am văzut pe
Domnul stând pe scaunul Său de domnie, și toată oastea
cerurilor stând la
dreapta și la stânga Lui.*

*Și Domnul a zis: „Cine
va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot
în Galaad și să
piară acolo?”*

(2 Cronici 18.18-19).

Dacă vreți să vedeți
vedenii, dacă vreți să fiți drepți, stați în Cuvânt, căci
Dumnezeu lucrează în
Cuvânt. Acesta este planul.

Acum ascultați, căci
aici este un secret.

Mica a stat pe ceea
ce spusese prorocul Ilie referitor la Ahab, căci împăratul
făcuse ce era rău
înaintea Domnului. Din pricina aceasta, Ilie zisese:

„Așa vorbește

*Domnul: „Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot,
vor linge câinii
și sângele tău.” (2 Împărați 21.19).*

Cuvântul Domnului
vine la proroc, iar Mica a stat pe asta. El nu se putea abate
nici la stânga,
nici la dreapta de la El, pentru că fusese deja confirmat. Așa
este.

În vechime, Dumnezeu
a dat Legea, dar Cuvântul Său venea la proroci, iar Mica a
fost un proroc
adevărat. În ce-i privește pe cei 400 de proroci ai lui Ahab,
ei pretindeau că

cunosc Cuvântul, dar nu-L respectau. Ei s-au gândit să treacă peste El, gândindu-se că după luptă, împăratul avea să bată pe cineva pe umăr.

Pe Mica nu l-a interesat să primească favoarea împăratului, ci a stat cu Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea, a putut proroci sau predica numai ceea ce spune Cuvântul.
Amin.

Dumnezeu va sta întotdeauna numai cu Cuvântul Său, de aceea, pe Mica nu l-a interesat ce gândeau seminariștii împăratului, nici cine erau ceilalți; el știa că Cuvântul lui Dumnezeu a rostit un blestem împotriva lui Ahab și ca urmare, nu exista nimic să-l poată schimba.

Stați cu Cuvântul, iar dacă vreodată va veni o vedenie adevărată, ea va veni numai prin Cuvânt.
Amin. Nu m-am mai gândit niciodată la aceasta, până acum, ci este ceva nou.

Fiind aliniat cu Cuvântul, Duhul Sfânt a venit la Mica și s-a aliniat cu el, dându-i vedenia.
Înțelegeți? Oh, mă simt atât de bine.

Mulțumesc Domnului.

Stați cu Cuvântul!

Mica era cu Cuvântul,
iar Cuvântul a rostit blestemul asupra lui Ahab. Atunci, cum
ar fi fost posibil
să spună altceva decât ce a spus Cuvântul? Nu se putea. Și
pentru că a stat cu
Cuvântul, Dumnezeu i-a dat o vedenie în care i-a arătat
continuarea Cuvântului
rostit prin Ilie. Aleluia!

Cred că aceste
lucruri pătrund adânc în voi, așa cum pătrund și în mine. Da,
Dumnezeu va arăta
continuarea Cuvântului Său.

Mica i-a zis lui
Ahab: „Dacă vrei, du-te și fă ce au spus predicatorii tăi,
însă eu văd Israelul
risipit ca o turmă fără păstor.”

El a mai zis; „L-am
văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie și toată oastea
cerească stând
la dreapta și la stânga Lui.”

Și Domnul a zis:
„Cine va amăgit pe Ahab? Pe cine am să trimit jos ca să
împlinească prorocia
bătrânului Ilie?”

Vedeți, Mica avea dreptate cu acel cuvânt, pentru că trebuia să se împlinească ceea ce fusese spus. Astfel, a venit un duh de minciună din iad, s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: „Eu pot face ceva. Pot intra foarte ușor în seminar, pentru că nu mai au adunări de rugăciune; nu mai este nimic duhovnicesc, nu mai este Sânge, nu mai este nimic, așa că pot intra când vreau. Pot să iau în stăpânire întreaga denominațiune; pot să-i stăpânesc pe toți, pentru că nici nu mai cred în Puterea Sângelui.”

Și Dumnezeu i-a răspuns: *„Bine, du-te și vei izbuti.”*

Duhul a mai spus: „Mă voi duce, voi intra în acei oameni și-i voi face să prorocească o minciună. Îi voi orbi pe toți acei mari teologi, astfel încât să nu poată vedea Cuvântul.”

Să știți că Dumnezeu face de multe ori aceasta, pentru că este scris că *„au urechi și nu aud, au ochi și nu văd.”* (Matei 13.13). Este adevărat? Sigur că da.

El spunea: „Am să le orbesc ochii ca să nu vadă. Da, voi merge și-i voi face să prorocească o

minciună.”

Când Zedechia a auzit
acele cuvinte spuse de Mica, prestigiul lui a decăzut atât de
mult în fața
oamenilor, încât a pășit în față, l-a lovit peste obraz și i-a
zis:

*„Spune Mica, pe ce
drum a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?”* (2
Cronici
18.23).

El se gândea că are
Duhul lui Dumnezeu, dar era un duh de minciună, deoarece totul
era contrar
Cuvântului.

Când oamenii spun:
„Semnele și minunile nu mai trebuie să-l urmeze pe
credincios”, să știți că
este un duh de mincinos; căci ceea ce învață este contrar
Cuvântului.

Dacă cineva spune că
astăzi Duhul Sfânt nu mai lucrează ca în trecut, să știți că e
un duh de
minciună; să știți că cine învață așa ceva este un proroc
mincinos; să știți că
vă minte.

Dacă un duh se ridică
și spune: „Femeilor, sunteți libere să faceți tot ce vreți și
să vă purtați ca
lumea”, să știți că este un duh de minciună, pentru că nu este
în linie cu
Cuvântul.

Voi să stați cu Cuvântul!
Așa este. Să nu vă abateți nici într-o parte.

Și voi știți ce s-a
întâmpnat în continuare. Apoi, anii au trecut și iată că a
venit timpul ca acel
Cuvânt să se îplinească din nou. Când vedeți că trece timpul,
să nu vă faceți
griji, pentru că recolta va fi acolo. Așa este.

În următoarele minute
aș vrea să le vorbesc inimilor voastre, căci a sosit timpul ca
acel Cuvânt să
se îplinească. Aceasta e ziua. Sămânța a fost semănată, de
aceea este timpul
să luăm sapa și să începem să tăiem aceste buruieni și alte
lucruri care au
crescut printre oameni: îndoiala, necredința, starea căldicică
și toate
celelalte. Este timpul să luăm sapa și să le tăiem jos.

Cred că crea mai
potrivită Unealtă pentru a le tăia, este Cuvântul lui
Dumnezeu, Sabia cu două
tăișuri.

În lumea de dinaintea
potopului, sosise timpul ca Dumnezeu să-Și împlinească
Cuvântul și să-l onoreze
pe Noe, care-L crezuse.

Apoi, multe sute de
ani după aceea, a venit timpul ca Dumnezeu să-Și împlinească
Cuvântul spus
împotriva Babilonului, care i-a batjocorit pe copiii evrei
pentru că au stat
neclintiți în credința lor. Vedeți, Dumnezeu respectă
credincioșii.

Ei ar râs de cei
credincioși, i-au aruncat în închisori și au făcut ce au vrut
cu ei, dar în
final, a venit timpul ca Dumnezeu să vorbească, iar El Și-a
arătat Puterea,
dovedind că este în stare să-i elibereze din cuptorul încins.

Vedeți? Când a venit
timpul, Dumnezeu Și-a arătat puterea.

Când Daniel a fost
aruncat în groapa cu lei, a sosit timpul ca Dumnezeu să Se
miște și să
vorbească, iar El a trimis un Înger care a închis gura leilor
și a stat lângă
proroc.

Timpul a trecut și
iată că a venit momentul când trebuia să se facă ceva pentru

salvarea seminței
lui Adam, care era la capătul drumului.

Era timpul când,
stând în templu, Zaharia a văzut un înger al lui Dumnezeu,
care i-a vorbit și
i-a spus ce se va întâmpla. Timpul era aproape, iar pentru că
Zaharia s-a
îndoit de cuvintele îngerului, a fost lovit cu muțenie.

Venise timpul ca
Maria să fie vizitată și ea de înger, în timp ce se întorcea
de la fântână cu
un vas de apă pe cap, căci trebuia să se nască Mântuitorul;
trebuia ca fecioara
să nască un Fiu. Venise timpul să se îplinească ceea ce
fusesse vestit și lumea
nu crezuse. Și eu vă spun, fraților, atunci când vine timpul
hotărât, acel
lucru se va întâmpla negreșit. Amin.

Îngerul Gabriel a
venit la fecioară și i-a spus că Duhul Sfânt a umbrît-o și că
va naște un Fiu;
pe Fiul lui Dumnezeu. Acest lucru nu s-a întâmplat nicăieri în
lume, până nu a sosit
timpul.

Fiecare evreică a
așteptat acel timp, sperând că ea va fi cea aleasă, dar când a
sosit momentul,
Cel care a făcut alegerea a fost Dumnezeu. Amin.

Venise timpul să se nască Ioan Botezătorul, care era un premergător, chemat să împlinească Cuvântul Domnului. El era „*glasul celui ce strigă în pustie*”, cum îl numise Isaia în capitolul 40.3. El îl vestise cu câteva sute de ani înainte, iar la timpul hotărât, Ioan a pășit în scenă. Amin.

După nașterea lui Isus, după timpul propovăduirii, venise momentul când El trebuia să moară pe Calvar pentru păcatele lumii. Oh, și a murit conform Scripturii. Astfel, a fost pus între doi răufăcători; și deși celor doi li s-au zdrobit fluierile picioarelor cu ciocanul, de El nu s-a atins nimeni pentru că era momentul când se împlinea Cuvântul care spune: „*Nici unul din oasele Lui nu va fi sfărâmat.*” – Ioan 19.36 - .

Ce era aceasta?

Îngerul lui Dumnezeu a ținut mâna aceluia soldat pentru că venise timpul ca Scriptura să se împlinească. Apoi L-au pus în mormânt. Biblia spune că mormântul a fost pecetluit, și au pus o strajă, ca să fie siguri că nu se va întâmpla nimic.

A zăcut acolo aproape trei zile, de vineri până duminică dimineața; dar când a venit zorii întâiului

Paște, indiferent câtă oștire ar fi fost acolo, cât de bine ar fi fost înarmată, sosise momentul împlinirii Cuvântului lui Dumnezeu, care spunea:

„Căci nu vei lăsa sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca prea iubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.10).

Indiferent ce urma să se întâmple, El avea să învieze pentru că sosise timpul. Și ce s-a întâmplat?

Un înger a coborât din ceruri și a dat la o parte piatra din gura mormântului în care fusese pus Hristos, așa că El a ieșit afară Biruitor asupra morții, mormântului și iadului, în timp ce păzitorii puși de preoți au căzut îngroziți, cu fețele la pământ. De ce? Venise timpul.
Amin.

Apoi, când a venit timpul să se înalțe, după ce i-a însărcinat pe ucenicii Săi să meargă în toată lumea și să propovăduiască Evanghelia la orice făptură, le-a zis:

„Înainte să porniți, indiferent cât de bine sunteți educați, sau cât de mult timp ați umblat cu Mine, trebuie să mergeți în cetate și să așteptați până veți primi o Putere de

sus, pentru că numai după aceea veți putea fi martorii Mei.”

Ce era aceea?

Alinierea Cuvântului, pentru că prorocul Ioel spusese: „...în zilele din urmă voi turna din Duhul Meu peste orice

făptură: fiii și fiicele voastre vor prorocii.” (Ioel 2.28).

Dar înainte de aceasta, Isus a spus:

„Evanghelia

aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor.” (Matei 24.14).

Observați. Apoi, ei

s-au dus în camera de sus și au așteptat. Poate că unul dintre ei a zis: „Oare cât mai trebuie să stăm aici?”, iar altul a continuat: „Poate că trebuie să ieșim deja afară.”, dar Petru i-a liniștit pe toți, zicând:

„El n-a spus

niciodată cât trebuie să așteptăm, ci a zis simplu: „*Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” (Luca 24.49).

„Bine, dar cât trebuie să mai așteptăm?”

„Nu trebuie să punem
asemenea întrebări, pentru că nu aceasta ne-a cerut El, ci a
spus să așteptăm
până suntem umpluți cu Putere.”

„Dar cât mai este
până atunci? Câte zile mai trebuie să așteptăm? Când se va
revărsa Puterea Sa?”

Frate, așteaptă
liniștit până când Dumnezeu Își revarsă Puterea Sa! Nu până
alegem un nou
episcop, nici până punem un alt păstor, ci așteptați până când
vine Duhul Sfânt
din ceruri ca un vâjâit de vânt. Noi nu trebuie să așteptăm
până vom hotărî
cine va fi episcopul acestui grup, nici până vom vedea cine va
fi
supraveghetorul, sau până vă organizați. Nu, nu. Nici nu
trebuie să așteptăm să
fie trimis un prezbiter districtual; nici până aveți destui
bani ca să
construiți o biserică nouă, nu, domnilor, ci trebuie să
așteptați până veți fi
umpluți cu Putere de sus. Amin.

Oh, iar când s-au
împlinit cele cincizeci de zile până la Rusalii, a venit
momentul. Atunci a
sosit timpul ca prorocia lui Ioel să fie împlinită; a venit
timpul ca Duhul lui
Hristos să Se reverse peste cei adunați în odaia de sus...

.....

...împlinindu-se și
cuvintele spuse de Isaia 28.11: „*Ei bine! Prin niște oameni cu
buze
bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia
Domnul.*”

Acesta este
înviorarea de care avem nevoie. Amin. Aceasta este odihna care
vine din
prezența Domnului.

Vedeți? Nu contase că
de la Babilon încoace nu mai fusese vorbire în limbi, căci
acum se întâmpla din
nou.

Sosise timpul ca
Dumnezeu să unească națiunile împreună, să le strângă într-o
inimă și într-o armonie.
Amin.

Fraților, timpul a
sosit și pentru noi. Suntem în zilele din urmă, în era
atomică. A venit timpul
ca oamenii să aibă o armă care poate arunca Pământul de pe
orbita lui și în
doar cinci minute să cauzeze o distrugere totală. Ei nu ar fi
putut face
aceasta înainte, dar acum a sosit timpul.

Acesta este timpul în
care oamenii se vor lepăda de credință pentru că Biblia spune

că în ce privește
venirea Domnului nostru Isus Hristos, „nu va fi înainte ca să
fi venit
lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii.”
(2
Tesaloniceni 2.3).

Biserica a ajuns la
sfârșitul tuturor timpurilor, de aceea acesta este timpul în
care semnele
trebuie să-i urmeze pe credincioși. Am ajuns la ploaia târzie,
în timpul când
oamenii vor fi „încăpățânați, iubitori de plăceri mai mult
decât iubitori de
Dumnezeu, neînfrânați, mincinoși, inconștienți și
disprețuitori față de cei
care sunt drepti.”

A venit timpul când
oamenii învață doctrinele diavolu-lui, pervertind Biblia, în
vreme ce
Învățăturile Ei au ajuns niște teorii și teologii prin care-i
atrag pe oameni
după ei.

A venit timpul ca
Dumnezeu să-Și adune Biserica sub un singur mare Standard al
Domnului Isus
Hristos și să toarne puterea peste ea, astfel încât vor avea
loc mari semne și
minuni. De ce? Pentru că a venit timpul pentru aceasta.

A venit timpul ca

Dumnezeu să-Și adune Biserica împreună, să o taie împrejur și să scoată din mijlocul ei toate aceste prostii.

A venit timpul ca Biserica să se întoarcă înapoi la piatra de hotar; a venit timpul pentru revărsarea Duhului, pentru adunarea credincioșilor și pentru venirea lui Isus.

Da, timpul când se va împărți răsplata, este aproape.

Frate, cununa ta nu va fi pusă pe capul altcuiva. Cu siguranță nu.

Și eu vă spun, fraților, dacă mai este ceva de făcut, să facem acum, căci timpul este aici.

A venit timpul când Dumnezeu va scutura orice denomi-națiune de sub soare.

Am citit un articol în „Glasul vindecării”, în care un mare teolog al Bisericii Baptiste, vorbea despre ceea ce a văzut la una din adunări, adică despre lucrările Duhului Sfânt. Fratele Boze va tipări încă o dată acel articol.

Ascultați ce a spus
acel bărbat: „Un scrib baptist întâlnește un proroc
penticostal. Apoi, s-a pus
pe genunchi și a zis: „Dumnezeule, dacă poți face aceasta
pentru acel om, fă-o
și pentru mine, Te rog.”

Sufletul lui s-a umplut
de slavă și a vorbit în trei limbi diferite, apoi s-au dus pe
platformă, a
început să se roage pentru bolnavi, iar Dumnezeu a făcut o
mulțime de semne și
de minuni. Amin. Glorie!

A venit timpul ca
„exploratorii” să înceapă să sape, iar „nestematele” sunt
scoase afară din
fiecare denominațiune și curățite, după care li se dau daruri
și sunt puse în
rânduială. Aleluia! Timpul este aici.

Da, timpul este chiar
aici. Botezul cu Duhul Sfânt se mișcă din nou prin oraș, căci
este timpul ca
păcătoșii să se pocăiască; este timpul ca cei care au alunecat
să se pună în
ordine cu Dumnezeu; este timpul pentru curățirea bisericii;
este timpul pentru
semnele pe care Dumnezeu le-a arătat.

Toți au așteptat
semnul lor, iar semnele din Marcu 16 s-au împlinit.

Și David a așteptat
un semn. Da, el a stat pe loc și a așteptat până când a auzit
„*un vuiet de
pași în vârful duzilor*”, iar atunci s-a grăbit pentru că
știa că Domnul
mergea înaintea lui. (2 Samuel 5.24) .

Frate, a sosit din
nou timpul când „*duzii pentecostali*” sunt scuturați din nou de
revărsarea
Duhului Sfânt, care vine la fel ca în ziua Cincizecimii, când
acel vâjâit din
cer a coborât și a umplut odaia.

(Este dat un mesaj în
limbi, cu tălmăcire.). Amin. Așa să fie.

Acuma, câți dintre
cei care ați auzit Cuvântul, vorbirea în limbi și tălmăcirea
dată prin Duhul și
aliniată cu Cuvântul, sunt dispuși să recunoască solemn și să
spună în inima
lor: „Știu că sunt greșit, dar prin harul lui Dumnezeu,
începând de astăzi voi
lua o poziție dreaptă și pentru Hristos.”?

Vreți să vă ridicați
în picioare? Spuneți: „Din clipa aceasta iau poziție pentru
Isus Hristos.”

Nădejdea mea nu e
zidită pe nimic altceva

Decât pe Sângele lui
Isus și neprihănire.

Când totul în jurul
sufletului meu se duce,

El este toată
nădejdea pe care stau.

Pe Hristos, stânca
solidă eu stau.

Toate celelalte sunt
nisipuri mișcătoare.

(Este dat un mesaj în
limbi!). Amin. Cum?

Ieșiți afară din
mijlocul lor, separați-vă și aliniați-vă cu Cuvântul, căci
Dumnezeu este cu noi
și-Și arată Brațul în adunare.

Prieteni, eu cred că
ceea ce ne trebuie nouă, este să ne plecăm înaintea lui
Dumnezeu și să spunem:
„Dumnezeule, mă pocăiesc de tot răul pe care l-am făcut. Te
rog să mă ierți și
să mă ajuți să fiu un adevărat creștin.”

Să nu venim altfel,
decât cu o inimă zdrobită din pricina relelor noastre, în timp
ce Dumnezeu este
în mijlocul nostru, căci s-ar putea ca aceasta să fie ultima
noastră ocazie.

Dacă El este în
mijlocul nostru ca să ne acorde acest timp de pocăință,
haideți să ne pocăim
din toată inima și să-I dăm slavă pentru harul Său, apoi să
luăm o nouă poziție
încercând de astăzi, să ieșim afară din tot ce este rău și să-
L slujim.

Curățați-vă și voi,
femeilor, iar voi, bărbații, fiți creștini adevărați.
Predicatorilor, mergeți
înainte, predicând numai Cuvântul la amvoanele voastre, căci
Dumnezeu este cu
noi.

Când am fost în
Finlanda, oamenii arau și se grăbeau să semene, pentru că dacă
întârziau puțin,
venea iarna, ceea ce ar fi însemnat foamete în anul viitor.

Frate și soră,
sămânța a fost pusă în pământul pregătit de Duhul Sfânt, de
aceea haideți să-i
creăm condiții pentru a putea crește.

(Este dat un mesaj în

limbi!). Amin.

Ați auzit aceste trei mesaje? Biblia spune că Dumnezeu dă trei mărturii, iar al treilea a fost îndreptat spre predicatori. Cel din fața lui, s-a adresat credincioșilor, iar acesta predicatorilor.

Fraților, Dumnezeu este în mijlocul nostru. Haideți să-I dăm laudă.

O, Isuse, Fiul lui Dumnezeu, Mielule scump, fă-Te cunoscut în mijlocul nostru așa cum nu ai mai făcut-o niciodată până acum. Revarsă Duhul Tău cel Sfânt ca să vindece bolnavii și suferinzii și să Se descopere printre noi cu semne și minuni puternice.

Binecuvântează-i pe acești oameni.

O, dați-I cu toții slavă, căci Sângele Lui vă poate spăla toate păcatele!

O, cât Îți mulțumim, Doamne! Acum ne pocăim de păcatele noastre și privim spre Tine, Mielul lui Dumnezeu, pe deplin încredințați că Tu ești Mielul cel sfânt,

singurul și
Atotputernicul Dumnezeu.

Te lăudăm, Te slăvim
și Te rugăm să ne ierți, Doamne, și să ne ajuți să fim exemple
vii pentru lume,
și să predicăm Cuvântul la timp și ne la timp, așa cum ne-ai
cerut Tu să facem.

Binecuvântează-i pe
acești oameni și iartă-le orice vină. Îndepărtează toată
fărădelegile noastre
și orice pată pe care o mai avem și spală-ne în Sângele Tău.

Lasă ca Mielul lui
Dumnezeu să treacă printre oile Lui, astfel încât fiecare să
înțeleagă că
trebuie să se lase tuns de lucrurile lumii. Îndepărtează toate
aceste lucruri
de la noi și lasă ca Porumbelul lui Dumnezeu să Se așeze în
fiecare inimă,
chiar acum, astfel încât să trăim unul din cele mai minunate
timpuri pe care
le-am avut în Chicago.

Hristoase, primește-i
pe acești oameni, pe acești lucrători și pe mine, în timp ce
stăm aici ca
martori ai Tăi, știind că într-o zi vom sta cu toții în
prezența Ta, ca să dăm
socoteală de cuvintele, de faptele și chiar și de gândurile
noastre.

Te rugăm să ne speli
și să ne curățești de toate păcatele și să ne dăruiești inimi
înnoite, gânduri curate
și suflete renăscute, pentru Domnul nostru Isus Hristos.

O, Dumnezeule,
ajută-ne să ieșim din nou pe străzi. Unde sunt glasurile de pe
străzi? Nu mai
sunt. Toată lumea a devenit un loc urât mirositor, și aceasta
numai din cauză
că noi am cedat.

Iartă-ne, Doamne, și
ajută-ne să strigăm din nou, ca prorocii din vechime. O,
ajută-ne, Dumnezeule
iubit!

Primește pocăința
noastră, spală-ne, curățește-ne și dăruiește-ne Darul Duhului.

Intră în viața
noastră și împrospătează-ne astăzi și de aici înainte, căci Te
rog aceasta
pentru acești oameni și pentru mine, în Numele lui Isus
Hristos. Amin.

Ce s-a întâmplat? Ce
este aceasta? Oh, este același Duh Sfânt care cunoaște tainele
oricărei inimi.

Haideți să dăm mâna

unul cu celălalt și să spunem: „Dacă te-am supărat sau ți-am făcut ceva,
Dumnezeu să mă ierte.”

Prieteni, dacă am
făcut ceva prin care v-am supărat, sau dacă am spus ceva
împotriva cuiva,
Dumnezeu să mă ierte, și la fel dacă am lăsat ceva nespus, sau
dacă am făcut
vreun compromis.

Dorința mea este să
fiu slujitorul Domnului. Vreau să vă iubesc pe fiecare, dar
înainte de orice,
vreau să-L iubesc pe Domnul, astfel încât să pot sta între vii
și morți să
slujesc pentru El.

Îl iubesc și cred că
se va întâmpla ceva mareț.

Lăudați-L pe Miel,

Căci a murit pentru
păcătoși.

Dați-I slavă voi,
toți oamenii,

Căci Sângele Lui.

Poate spăla orice
pată.

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudați-L pe Miel.

Să ne plecăm capetele
într-o umilă închinare, în timp ce fratele Mattsson va încheia
rugăciunea,
conducându-ne într-un cuvânt de rugăciune.

- Amin -